
Universitetet i Stavanger

DET SAMFUNNSVITENSKAPELIGE FAKULTETET
Bachelor i fjernsyns- og multimedieproduksjon

**The Wolf of Wall Street er “basert på en sann historie”, hvor sann
er den?**

av Nora Madsen Storebø

Kandidatnr: 5649

Innholdsfortegnelse

Introduksjon og problemstilling	2
Teori	3
2.1 Historiefortelling og truth-based labeling	3
2.2 Relasjon og emosjon	4
2.3 Filmatiske virkemidler	4
Metode	6
Analyse og drøfting	6
4.1. "The Wolf of Wall Street" (2013)	7
4.1.1 Synopsis	7
4.1.2 Analyse og sammenligning	8
Konklusjon	12

1. Introduksjon og problemstilling

Jeg har alltid foretrukket dokumentarer framfor fiksjonsfilm og det takket være den sanne historien en dokumentar formidler. Når jeg leser “basert på en sann historie” eller filmer med engelske “truth-based labeling” (TBL) i starten eller slutten av en fiksjonsfilm blir jeg like fremoverlent som ved dokumentarfilm.

Mennesker er naturlige historiefortellere. Det går helt tilbake til da historier ble delt rundt bålet, og har utviklet seg til at det i dag går an å lese en raskt fortelling under et innlegg på sosiale medier. Historiefortelling bidrar til hvordan mennesker forstår, relaterer og tolker livshendelser. En god film vil klare å sette følelsene og tankene våre i sving selv om historien kan være helt fiktiv. Vil da en god film med en sann historie skape enda større reaksjon hos publikum?

Filmskapere kan komme unna mye med sitatet “basert på en sann historie”. Det skaper det naturlige spørsmålet; hvor mye er sant? I denne teksten skal jeg analysere filmen *The Wolf of Wall street* (2013) og sammenligne den med den sanne historien for å se hvor like de er, samt se nærmere på filmatiske virkemidler brukt for å fremme eller bytte ut de virkelige hendelsene.

Jeg vil også diskutere begrepet sannhets basert merking (TBL) og hvordan det kan bli brukt som markedsføring.

Dette har vekket min interesse for temaet og er grunnen til hvorfor jeg ønsker å undersøke dette i oppgaven. Dette føres da videre til min problemstilling som er *The Wolf of Wall Street* er “basert på en sann historie”, hvor sann er den egentlig?

2. Teori

Jeg vil under dette punktet presentere begreper og teori innenfor historiefortelling, sannhets basert markering, relasjon og emosjon og filmatiske virkemidler. Robert McKee starter boken sin *Story* med å forklare hva en historie er og ikke er. Han nevner at å skrive en historie kan virke relativt enkelt, men jo dypere du ser, scene for scene, desto vanskeligere blir det fordi på skjermen er det ingen steder å gjemme seg. (McKee, 2014, s. 5-6).

2.1 Historiefortelling og truth-based labeling

“A story is not only what you have to say but how you say it” - (McKee, 2014, s. 8)

Struktur, setting, karakter, sjanger og idé smelter sømløst sammen. For å finne harmonien, må forfatteren studere elementene i historien som om de var instrumenter i et orkester - først hver for seg, deretter sammen som i en konsert. (McKee, 2014, s. 29)

Mennesker forteller historier hver dag. Alt fra hvorfor du liker en type kaffe bedre enn en annen og til hvordan du brakk hånden som liten. Vi er sultne på historier, men ikke fordi det er manko på det. Det blir registrert over 35 tusen titler hvert år, og det er bare de registrerte. I Amerika blir det laget flere hundre tusen av filmer hvert år, men bare en håndfull er av kvalitet og det av en stor grunn. Folk er for raske med å sitte seg ned å skrive uten å ha lært seg kunsten først. McKee stiller spørsmålet om du ville komponert musikk, hadde du sagt “Jeg har hørt mange sanger og derfor kan jeg lage dem”? Nei, men det er nøyaktig slik mange filmskapere begynner. (McKee, 2014, s. 15)

Ved hjelp av det løse begrepet “basert på en sann historie” (TBL) blir det lagt vekt på autoritet, menneskelig interesse og respektabilitet: filmen er ikke fiktiv, det er en historie, det virkelige livet. Begrepet gir filmen mening og innsikt i det menneskelige som vi kan relatere oss til, utover hva fantasi og fiksjon kan tilby. Begrepet koker ned til et markedsførings uttrykk. (The Dissolve).

I følge undersøkelsene til Colin McMahon om temaet, finnes det ingen juridisk konsekvens av å markedsføre et verk som “basert på” og “inspirert av”. Begge antyder at det er en kjerne av sannhet i historien, men at du pynter eller går utover den faktiske historien. I mange

tilfeller blir sannhets basert merking assosiert med enten drama- eller skrekkfilmer, og utnytter publikums reliabilitet. Hva kan være skumlere, mer rørende eller mer oppsiktsvekkende enn noe som faktisk skjedde? Frysninger fra en historie om en “ekte” psykopat vil få adrenalinet til å pumpe mer enn en fiktiv spøkelseshistorie. Man opplever en slags trøst med kunnskapen om at det er andre mennesker som har gått gjennom lignende eller verre situasjoner. (McMahon, 2014,)

2.2 Relasjon og emosjon

Det den arketypiske historien gjør er å introdusere deg for en sentral karakter - hovedpersonen - og invitere deg til å identifisere deg med han eller hun; de blir din avatar i dramaet. Du opplever historien gjennom dem: når de er i fare, er du i fare; når de er i ekstase, er du i ekstase. (John Yorke, 2013, s. 3).

En karakters funksjon er å gi historien de egenskapene som er nødvendige for å overbevise seerne om valgene som blir tatt. Karakteren må være troverdig: ung eller gammel nok, sterk eller svak, kynisk eller naiv, opplyst eller uvitende, generøs eller egoistisk i de riktige mengder for at karakteren blir troverdig i hva den kan og vil gjøre.

McKee forklarer to prinsipper som styrer publikum sin emosjonelle involvering i en film, empati og autentisitet. Først, empati: Vi identifiserer oss med hovedpersonen og blir trukket inn i historien. Gjennom noen andre heier vi på våre egne ønsker og fantasier i livet. Det andre prinsippet er autentisitet: vi må tro på historien og være villig til å legge bort tvilen vår. Når vi først er involvert, er det filmskaperen sitt ansvar å holde på interessen vår. For å gjøre det må han overbevise oss om at hans verden er autentisk. For å nyte en film reagerer vi på historier som om de var ekte og tror på fortellingen så lenge vi finner det autentisk. I det øyeblikket den mangler troverdighet, mister vi empati og føler ingenting. (McKee, 2014, s. 106, 186).

2.3 Filmatiske virkemidler

McKee skriver at en historie ikke kan gå tilbake til handlinger av mindre kvalitet eller størrelse. Den skal heller jobbe seg videre mot en siste handling så stor at publikum ikke kan forestille seg enda en til. For å dra historien videre kan vi bruke vendepunkter. I starten av en historie opplever karakteren en “inciting incident”, livet til karakteren blir snudd på hode og

det som skaper drivet er ønsket om å få balansen tilbake. Når antagonismen skaper en distanse mellom karakterens forventninger og realitet, defineres dette som et ‘point of no return’. Karakteren må jobbe hardere for å finne tilbake balansen. McKee forklarer krisen som den ultimate beslutningen. Gjennom protagonistens historie står han/hun nå fremfor siste beslutning og siste sjanse til å nå sitt ønske. Beats bygger scener, scener bygger sekvenser, sekvenser bygger akter og akter fører historien til sitt klimaks, en absolutt og irreversibel forandring. (McKee, 2014, s. 42, 208, 209, 303)

Når protagonisten møter på den sterkeste antagonismen i historien får vi et dilemma. Protagonen må velge mellom ulike aksjoner som et siste forsøk på å oppnå det han eller hun vil. (McKee, 2014, s. 304) Protagonen har et mål eller noe de trenger “object of desire”. Det kan være et ytre eller et indre mål. Det er ikke alltid gitt at protagonisten selv er klar over de indre målene. En multidimensjonal protagonist sine bevisste og ubevisste ønsker står i kontrast til hverandre. Hva han tror han vil ha eller trenger, er det motsatte av hva han faktisk trenger. (McKee, 2014, s. 138)

I motsetning til protagonisten og antagonisten er en antihelt en sentral karakter som mangler egenskapene som et publikum forbinder med en konvensjonell helt eller skurk. Antihelter er komplekse karakterer som har en mørk side. Til tross for en historie med dårlige avgjørelser og tvilsom moralsk kode, ledes en anti helt til slutt mot gode intensjoner. (Masterclass, 2021)

McKee forklarer at forskjellen mellom karakter og karakteristikk er avgjørende for hvordan en person i en historie utvikler seg. Karakteristikk er summen av de synlige kvalitetene hos en person; hvordan de kler seg, hvilket hus de velger å bo i, seksualitet, kjønn, alder, måten de snakker på og lignende trekk. Karakter avsløres på grunnlag av valgene et menneske tar under press. Ut ifra dette kan det bli stilt spørsmål slik som; er denne personen feig eller modig, generøs eller egoistisk og ærlig eller løgnaktig. Om vi ble introdusert for en person som har samme karakter og karakteristikk, vil vi sitte igjen skuffet, ettersom ingenting nytt blir avslørt om personen. Gjennom historien blir vi ikke bare introdusert for karakter og karakteristikk, men forandringer i personens karakter. Altså til noe bedre eller til noe verre (Character arc). (McKee, 2014, s. 100-101, 103-104)

En “one shot”, “long take” eller et kontinuerlig opptak er en av de vanskeligste kamera teknikkene å få til. Det krever mer arbeid enn vanlige opptak, hvor det ofte er mulig å lene seg på klippingen. Klippet kan variere fra noen sekunder til flere minutter. (Montages, 2010) Et kontinuerlig opptak lar ikke bare regissøren vise hvor kreativ de kan være, men indikerer også et nivå av kontroll og selvtillit. Innvirkningen teknikken kan ha på en historie er at det gir en viss kontinuitet til en scene som ellers ikke eksisterer. Det kan også skape en større følelse av dybde, drama, spenning og impulsivitet. Publikum føler seg som regel mer involvert i øyeblikket med karakterene når man ser på et kontinuerlig opptak enn i en tradisjonelt skutt scene. Vi beveger oss gjennom rom og tid med karakterene i filmen. (No Film School, 2019)

En metafor er en sammenligning mellom to ulike ting som antyder en likhet eller analogi mellom de to tingene. Det kan være et ord eller en setning hvor for eksempel en gjenstand eller hendelse blir brukt i stedet for noe annet. En suksessfull film handler om noe større enn hva vi ser og hører. En metafor kan holde publikum engasjert og gjøre dem villig til å se nærmere på historien for å finne dens tematiske betydning. (Studiobinder, 2020)

Frampek er et tips til publikum om noe som kommer til å skje på et senere tidspunkt i fortellingen. Det er et hint og et virkemiddel som ofte blir brukt i litteratur, men også mye i film. Frampek skaper en spenning i den aktuelle historien og beholder oppmerksomheten til publikum videre i fortellingen. (Din Tekstforfatter, 2021)

3. Metode

Denne teksten vil bruke filmanalyse som gjennomføringsmetode. Den vil ta for seg utvalgte sentrale deler av filmen *The Wolf of Wall Street* og sammenligne den med den ekte og dokumenterte historien.

4. Analyse og drøfting

The Wolf of Wall Street er en film fra 2013, regissert av Martin Scorsese. Filmen baserer seg på historien til aksje-svindleren Jordan Belfort med Leonardo DiCaprio i hovedrollen. Den har også andre kjente skuespillere som Jonah Hill, Margot Robbie og Matthew McConaughey.

Da filmen stiller seg sann til den ekte historien så kommer jeg til å ta utgangspunkt i to forskjellige hendelser fra filmen og sammenligne dem med virkeligheten. Jeg har valgt både en ekte og en fiktiv hendelse, og vil diskutere ved hjelp av relevant teori hvorfor dette ble med i filmen.

4.1. "The Wolf of Wall Street" (2013)

4.1.1 Synopsis

The Wolf of Wall Street baserer seg på den sanne historien til Jordan Belfort (spilt av Leonardo DiCaprio) og regissert av Martin Scorsese. Jordan er en aksjemegler som på begynnelsen av 1990-tallet startet meglerfirmaet Stratton Oakmont og raskt vokste fra 20 ansatte til over 250 ansatte. I takt med firmaets sin vekst, øker stoffmisbruket og løgnene deres. Det blir arrangert store fester hver gang en ansatt skårer høyt på handel og all oppmerksomheten fører til at også FBI blir interessert og følger med. Belfort finner stadig nye måter å skjule sporene sine, men med store rusproblemer er ikke politiet hans eneste

bekymring. Skilsmisser, vold, utroskap og ødelagt eiendom er alle faktorer som fører til at Jordan sin glanstid faller i grus. I en uovervinnelig kamp mot politiets beviser mot Jordan ender han til slutt opp med å samarbeide med politiet. Han skriver en liste over alle han har jobbet med og hva de har gjort, bruker skjulte mikrofoner for å ta opp samtaler og bryter vennskap for en lavere fengselsstraff. Helt til slutt ser vi Jordan på et seminar, hvor han taler for å lære andre om salg. Han drar ut en penn og begynner å be forskjellige folk i salen om å selge han pennen, men alle svarene han får er normale og dårlige salgsteknikker. Ingen som prøver seg klarer å selge som Jordan Belfort og teamet hans.

Den ekte historien om Jordan Belfort er ikke så veldig annerledes enn filmen. Han er født 9 juli 1962 i The Bronx, New York, sønn av økonomene Max og Leah. (Wikipedia kilde dato) Som barn var salg av is en av hans første erfaringer innen salg. Likt som helten hans, Gordon Gekko, viste han seg å være flink å snakke for seg og refererte ofte til Gordon som hans alter ego.

Som de fleste unge og lovende var også han sulten på penger. Etter å ha droppet ut av tannlegestudier, solgte han frossen biff og hummer i form av dør-til-dør salg.

I 1987 fikk han seg en jobb på Wall Street, noe som 12 år senere resulterer i en fengselsdom for aksjemarkeds-manipulasjon.

I filmen får vi møte flere personer som er relevant i Jordan Belfort sin historie, denne teksten vil fokusere på hans reise for å kunne sammenligne fiksjonen opp mot virkeligheten. Jordan Belfort er aktiv på flere sosiale medier som YouTube og Tik Tok hvor han forteller sin historie opp mot filmen. Jeg vil derfor bruke flere eksempler fra hans eget innhold, samt intervjuer. Filmens utgangspunkt i boken til Jordan Belfort med samme tittel, og en kan diskutere hvor troverdig historiene er. I et intervju med The New York Times forteller en FBI agent at etter å ha overvåket Jordan i ti år så kan han bekrefte at historiene fortalt i både boken og filmen er sann.

4.1.2 Analyse og sammenligning

Filmens starter med en reklame for firmaet til Jordan, Stratton Oakmont, etterfulgt av de ansatte som feirer en ny stor handel som har gått i boks. Vi får en introduksjon av hovedpersonen Jordan, kona hans Naomi og deres to barn, hvilken bil han kjører, hvor stort

huset hans er og andre ting for å understreke; han er rik. Dop, prostituerte og politiets øyne på han blir også tidlig introdusert. Narkotikaproblemene hans er en såpass sentral del av historien at vi får se en hel sekvens med hvor mye og hvilken type dop han bruker på en daglig basis. Etter introduksjonen av Jordan hopper vi tilbake i tid. 22 år gammel, aldri brukt narkotika og med god moral har han sin første dag på jobb på Wall Street, og innser raskt at han elsker det.

Syv minutter inn i filmen er Jordan på lunsj med Mark Hanna, en av de mer etablerte meglerne i L.F. Rothschild på Wall Street. Han sniffer seg en dose med kokain og Jordan spør hvordan han klarer å arbeide ruset. Mark svarer, at dop og prostituerte er hvordan man overlever i jobben. Jordan prøver å uttrykke sin takknemlighet og begeistring over å få jobbe hos han og for kundene hans. Mark er rask med å slå ned på hvor lite de faktisk bryr seg om kundene. Alt handler om profitt og kun profitt for dem selv. Dette blir et slags frampek til resten av historien til Jordan. Noen måneder etter han begynte i jobben er Jordan endelig en lisensiert megler og kan begynne å selge. Datoen er 19 oktober 1987, black-monday, dagen da børsen krasjet og første dagen Jordan hadde som megler. En måned senere stenge L.F. Rothschild dørene og Jordan står uten jobb. I filmen oppdager Jordan såkalte penny-stocks, hvor et selskap kjøpes for under \$5 per aksje. Dette er ikke langsiktige investeringer, men for å investere mens det er populært og selge seg ut igjen. Dette gjør at personer kan tjene flere hundre prosent ved de mest ekstreme prosentene, noe en vanlig investering hadde tatt flere år for å oppnå. (Nordnet, 2016)

For Jordan vekket dette ideen om å starte et eget firma, Stratton Oakmont, et firma hvor de ifølge Jordan i filmen "is selling garbage to garbage men". Jordan samlet en gjeng med penge-sultne folk, inkludert bestevennen hans Donnie Azoff. Sammen begynner de å selge aksjer i små selskaper til høye priser.

Jordan Belfort forteller selv i et intervju med London Real at det aldri fra starten var en plan å lyve og svindle folk, men at det var noe som opp gjennom årene bare skjedde. Jordan sier at han skjønner hvorfor Scorsese valgte å gjøre slik han gjorde i filmen da det treffer publikum mer på et emosjonelt nivå. Publikum forstår at det han gjør er ulovlig, men likevel heier vi på han og ønsker at han skal seire. (London Real, 2019)

Selve introduksjonen til Jordan Belfort i filmen er lik til virkeligheten. Karakteristikken til både den fiktive og virkelige Jordan er også lik. Han kler seg i flotte dresser, snakker med tykk New York dialekt, bor i store flotte hus og tar ferie i sine enda mer grasiøse feriehjem.

Hans karakter og karakteristikk står altså i kontrast til hverandre. Hans karakter som er slud og manipulerende står i kontrast til karakteristikkene hans. Jordan Belfort kan fremstå som en typisk anti-helt. Han er protagonisten, men også antagonist i sin egen historie. De antagonistiske kreftene rundt han støtter opp under de dårlige valgene han tar. Det skubber han i feil moralsk retning, men i bunn og grunn er det han selv som skaper sine egne problemer, ikke andre.

I filmen får vi se all galskapen som foregår på kontoret til Stratton Oakmont, hvor narkotika og prostituerte ikke var uvanlig å se. Det er ikke mange konkrete store hendelser som har vist seg å være fiktive. Jeg vil komme med noen eksempler på deler av historien som ble forandret eller lagt til, enten for kontinuitet eller for å understreke med bilder hvor mye galskap som faktisk foregikk. Festene var store og ofte ut av kontroll.

0.39.58 Forklarer Jordan at han måtte innføre “fuck-free-zone” i jobb tiden på grunn av for mye sex. Dette skjedde aldri konkret i virkeligheten, men kom med i filmen for å understreke hvor mye sex og prostituerte som faktisk var på kontoret i jobb tidene. En ape på rulleskøyter og en ansatt som alltid må ta telefoner med en slange rundt halsen er også kun lagt til for dramatisk effekt.

0.20.40 Ser vi bilen til Jordan parkert utenfor en restaurant. Donnie Azoff introduserer seg selv til Jordan og spør hvor mye han tjener i måneden. Han tror ikke hva han selv hører når Jordan sier 70 000 dollar i måneden. Han tilbyr seg å jobbe for han, noe som raskt utvikler seg til nært og merkverdig vennskap. Selve vennskapet mellom Donnie og Jordan er ekte, men hvordan de møtes i virkeligheten er annerledes enn i filmen. De møttes egentlig gjennom Donnie, eller Danny Porush som han egentlig heter, sin kone. (Screen Rant, 2018)

2.19.06 På ferie i Italia får Jordan og Donnie en telefon som gjør at han må få seg til Monaco innen noen timer, men for å unngå flyplassen da politiet i utgangspunktet ba dem bli i Amerika, må de reise i yachten til Jordan. Kapteinen forklarer at det er store bølger og kan være farlig, men Jordan insisterer på ta turen likevel, da han risikerer å miste 20 millioner dollar om han ikke drar. Det kutter til senere på turen hvor gjengen tydelig sliter med å bekjempe de store bølgene. Båten klarer så vidt å holde seg til land. Jordan overtaler Donnie til å hente narkotika fordi han nekter å dø edru. Donnie tviler først, men Jordan klarer å overtale han. Flytende på 1 meter vann oversvømt i lugaren finner han dopet og kommer opp igjen til Jordan, stolt over at han klarte det. Kapteinen ser en gigantisk bølge foran dem og sender raskt ut SOS. Han ber de andre gå bort fra vinduene og fortsetter nødmeldingene. I det

neste øyeblikket kjører båten utenfor den store bølgen og det klippes til at den italienske marinen redder de. Jordan forklarer at det beste med å bli reddet av dem er at de gir deg mat, rødvin og danser med deg. Vi ser Naomi koser seg, mens Jordan sitter sammenkrøpet med et teppe rundt seg. Han snur seg mot vinduet og ser ut på havet. Privatflyet Jordan hadde sendt for å plukke de opp, eksploderer foran øynene hans på grunn av en måke som fløy inn i turbinen.

Dette er et godt eksempel på hvor fiksjon møter virkelighet. Alt dette skjedde faktisk med den ekte Jordan Belfort. Han valgte å dra ut med yachten sin i alt for store bølger, som førte til at den sank, de ble reddet av den italienske marinen, og flyet hans krasjet faktisk, men det skjedde på forskjellige tidspunkt. Scorsese valgte å blande disse tidslinjene for et viktig virkemiddel innen historiefortelling. Flyet er en metafor for Jordan sitt fall etter å ha kommet unna med svindel i aksjemarkedet i så lang tid. Dette er et stort vendepunkt i historien. Det er ett av de første tilfellene hvor tanken om å forandre seg slår Jordan.

2.29.52 Selv om filmen har mye humor og hendelser så fjernt at det nesten er morsomt å tenke de er ekte, så er en av den mest hjerteskjærende scenen fra filmen ekte. Hele scenen er one-shot og starter på rommet til en edru Jordan og kona hans Naomi. Hun har nettopp kommet hjem fra en fest og Jordan prøver å holde en munter samtale mellom den. Han snakker om samtalen han hadde med advokaten sin tidligere og hvordan han kan få lavere fengselsdom ved å utlevere informasjon om svindelen han og kollegaene hans har gjort. Naomi viser ikke særlig tegn til å være interessert i hva han har å si, men svarer likevel i korte svar. Jordan fortsetter med å fortelle solskinnshistorier om hvordan de kan få det når han er kommet ut fra fengslet igjen. Han foreslår å selge huset, reise bort og det er tydelig at Jordan desperat prøver å overbevise Naomi om at han skal forandre seg, men at hun har fått nok. Hun svarer kort og monotont. Til slutt uttrykker Jordan hans kjærlighet for Naomi og prøver å legge henne på sengen, men hun stritter i mot. Han sier at hun ikke elsker han lengre, nå som at han har en fengselsdom hengende over seg og for første gang i scenen bryter hun sin monotone oppførsel. Hun forteller at hun har snakket med en skilsmisseadvokat og at hun vil ha foreldreretten over barna. Dette bryter karakteren om en edru, forandret mann Jordan har prøvd å opprettholde frem til nå i scenen. Naomi går mot badet og Jordan følger etter og nekter for at hun kan ta barna fra han. Naomi klasker Jordan over kinnet og han svarer raskt med å slå tilbake. Naomi bryter sammen, Jordan snur seg og går ut av rommet og begynner å rive opp en sofa pute. Fjær fra puten flyr rundt han mens han

drar ut en pose med kokain og desperat sitter seg ned for å sniffe den. Naomi kommer like etter og sier at dette beviser poenget hennes med hvorfor han ikke kan ha barna deres. Men Jordan nekter og reiser seg for å gå videre mot datterens rom. Dette prøver Naomi å stoppe, men blir slått i magen av Jordan.

Han fortsetter inn på rommet til datteren og tar henne med. Vi følger Jordan ned til garasjen hvor han låser døren, åpner garasjeporten og plasserer datteren i forsetet. Naomi og hushjelpen deres står på andre siden av den låste døren og prøver desperat å stoppe Jordan, men før de kommer seg inn er han allerede i bilen og klar til å rygge ut. Naomi tar tak i et brekkjern og knuser vinduet rett før Jordan rygger gjennom garasjeporten. Gjennom hele sekvensen forklarer han til datteren at hun og Jordan skal på en liten tur. Det ender tragisk med Jordan som rygger inn i en mur, slår hodet i rattet og datteren hans får nakkesleng. Naomi og hushjelperen kommer løpende og henter ut datteren fra bilen. Scenen slutter med Jordan som oppgitt ser ut av vinduet og blør fra hodet.

Jeg vil argumentere for at dette er siste dråpen for seerne og klimakset i filmen. Det er vanskelig å fortsette å emosjonelt forsvare handlingene hans, siden de fleste ikke ville utført disse handlingene selv. I starten av scenen ser vi en Jordan som prøver å holde seg edru og være optimistisk. I slutten har han gått tilbake til sine gamle vaner og all fremgang er borte. Vi vil ikke lengre identifisere oss med Jordan, eller leve gjennom han.

Hele scenen består av flere "long takes" eller kontinuerlige opptak, noe som gir en følelse av at vi er i konflikten med de. Når det nesten ikke klippes i scenen, eller når de klippene som blir gjort er for å understreke en følelse eller ide, så lever vi oss mer inn i scenen. Vi vet ikke hva som kommer rundt neste sving før kamera svinger. Det som skjer i denne scenen er så og si irreversibel, for vi vil ikke lengre at Jordan skal kunne fortsette slik han har gjort.

Konklusjon

I problemstillingen min stilte jeg spørsmålet; hvor sann er The Wolf of Wall Street og jeg vil konkludere med at den stiller seg sann til den virkelige historien. Som nevnt i denne analysen finnes det altså flere bevis på at dette er en sann historie, men at enkelte deler enten har blitt forandret på grunn av mindre tid eller for dramatisk effekt.

Jeg vil argumentere for at The Wolf of Wall Street ikke har blitt markert sannhets basert på grunn av en markedsføring taktikk, men kun på grunnlag av at historien er såpass ekstraordinær og er som en sannhets basert markert film bør være, nemlig ekte. De fiktive delene som har blitt langt til, ser ut til å være godt begrunnet. De skal enten forsterke inntrykkene av hvor mye galskap som faktisk har foregått, men også skape karakter.

Det er morsommere å se Donnie og Jordan bli venner på en restaurant enn å bare høre at de møttes gjennom kona til Donnie. Det skaper inntrykk å høre at det ble såpass mye sex på arbeidsplassen slik at Jordan måtte innføre forbud mot sex i arbeidstiden. Selv om det er mange morsomme øyeblikk som blir morsommere av å vite det er en sann historie, så blir de triste øyeblikkene vondere å se på. All narkotika misbruken, utroskapen, kvinnesynet og volden som først blir glorifisert i filmen blir det som ødelegger sympatien vår for karakterene til slutt, og kanskje de ekte personene karakterene er basert på.

Jeg tror jeg fortsatt hadde hatt interesse for filmen selv om den var markert som en fiksjonsfilm, dette på grunn av god historiefortelling, gode bilder og spennende karakterer å følge, med sannhets-basert markering øker det interessen min betraktelig. Å kunne stille spørsmålet "Wow, har dette virkelig skjedd?" og å kunne gjøre sin egen undersøkelse om hva som var sant etter filmen er ferdig tror jeg mange ser gleden av.

Litteraturliste

- Almvik, S. (2010, 4. mai) Begrepet: Long take. *Montages*. Hentet fra: [Begrepet: Long take](#)
- Geoffrey, G. (2013, 30. desember) Meet Jordan Belfort, the Real Wolf of Wall Street. *Vulture*. Hentet fra: [Meet Jordan Belfort, the Real Wolf of Wall Street](#)
- Hellerman, J. (2019, 21. januar) How the Long Take Uses Creative Camera Work to Control the Audience. *No Film School*. Hentet fra: [Cinematography & Cameras How the Long Take Uses Creative Camera Work to Control the Audience](#)
- London Real. (2019, 5. juni) What Was Real VS Fiction in The Movie Wolf of Wall Street - Jordan Belfort. Hentet fra: [WHAT WAS REAL VS FICTION IN THE MOVIE WOLF OF WALL STREET - Jordan Belfort | London Real](#)
- Scorsese, M. (Regissør). (2013) *The Wolf of Wall Street* (Spillefilm). Produksjonsstudio: Red Granite / Paramount Pictures.
- Masterclass (2021, 5. mai) 4 Tips for Writing Antiheroes: How To Create An Unforgettable Hero. Hentet fra: [What Is an Antihero? Definition and Examples for Writers](#)
- McKee, R. (2014). *Story*. Great Britain: Methuen.
- McMahon, C. (2014, 31. desember) Marketing Method: “Based on a true story”. *The Red Rings of Redemption*. Hentet fra: [Marketing Method: “Based on a True Story” | The Red Rings of Redemption](#)
- Moe, M. (2021, 13. februar) Frampek definisjon. *Din Tekstforfatter*. Henter fra: <https://dintekstforfatter.no/frampek-definisjon/>

- Oseberg, H. (2016, 11. september) Nordnet. Penny Stocks=Muligheter Hentet fra: [Penny Stocks = Muligheter](#)
- Screen Rant. (2018, 28. okt) The Wolf Of Wall Street: The True Story Of Jordan Belfort. Hentet fra: [The Wolf Of Wall Street: The True Story Of Jordan Belfort](#)
- Severson, K. (2020, 10. mai) What is a metaphor? Definition and Examples in Literature and Film. *Studiobinder*. Hentet fra: [What is a Metaphor? Definition and Examples in Literature and Film](#)
- Wikipedia (2021, 11. mai) Jordan Belfort. Hentet fra: [Jordan Belfort](#)
- Yorke, J. (2013). Into the woods. Great Britian: Penguin Books.